

b) usługa osoby trzeciej finansowana jest przez reklamy emitowane w trybie „pre-roll” (tzn. w okresie po załogowaniu się przez abonenta, jednakże przed rozpoczęciem odbierania przez niego treści przekazu) lub „in-skin” (tzn. w ramce oprogramowania umożliwiającego odtwarzanie odebranego programu na należącej do abonenta odtwarzaczu, ale poza obrazem programu), jednakże reklamy zawarte pierwotnie w przekazie przedstawiane są abonentowi w miejscu, w którym zostały zamieszczone w programie przez nadawcę?

c) organizacja biorąca udział [w przekazie]:

(i) świadczy usługę alternatywną względem usługi świadczonej przez pierwotnego nadawcę, bezpośrednio konkurując w ten sposób o widzów z pierwotnym nadawcą, lub

(ii) bezpośrednio konkuruje z pierwotnym nadawcą o dochody z reklam?

(¹) Dz.U. L 167, s. 10

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 30 listopada 2011 r. — Postępowanie karne przeciwko Vincenzo Veneruso

(Sprawa C-612/11)

(2012/C 65/07)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Vincenzo Veneruso

Pytania prejudycjalne

Czy w odniesieniu do swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w sektorze organizowania zakładów na imprezach sportowych art. 43 WE i 49 WE zezwalają na funkcjonowanie uregulowań krajowych ustanawiających monopol oraz system koncesji i zezwoleń, który dla określonej liczby koncesjonariuszy przewiduje:

a) istnienie ogólnej tendencji do ochrony posiadaczy koncesji przyznanych w okresie wcześniejszym, w ramach procedury, która w sposób niezgodny z prawem wykluczała część uczestników rynku;

b) istnienie przepisów, które praktycznie gwarantują utrzymanie pozycji handlowych uzyskanych w wyniku przeprowadzenia

procedury, która w sposób niezgodny z prawem wykluczała część podmiotów (jak na przykład zakaz otwierania przez nowych koncesjonariuszy nowych okienek w określonej odległości od okienek już istniejących); oraz

c) określenie sytuacji prowadzących do utraty koncesji i przypadku zabezpieczeń o znacznej wysokości, między innymi sytuacji, w której koncesjonariusz prowadzi bezpośrednio lub pośrednio działalność transgraniczną w zakresie gier podobnych do tych, które są przedmiotem koncesji?

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 29 września 2011 r. w sprawie T-442/07, Ryanair Ltd przeciwko Komisji Europejskiej, wspieranej przez Air One SpA, wniesione w dniu 29 listopada 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-615/11 P)

(2012/C 65/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, D. Grespan, S. Noë, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Ryanair Ltd, Air One SpA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

— uchylenie wyroku wydanego przez Sąd (piąta izba) w dniu 29 września 2011 r. w sprawie T-442/07 Ryanair Ltd przeciwko Komisji Europejskiej i podanego do wiadomości Komisji w dniu 30 września 2011 r. w zakresie, w jakim sąd ten stwierdził, że Komisja Wspólnot Europejskich uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy traktatu WE nie wydając decyzji w przedmiocie transferu 100 pracowników Alitalii, o którym mowa była w skierowanym do niej piśmie Ryanair Ltd. z dnia 16 czerwca 2006 r.;

— oddalenie wniosku mającego na celu stwierdzenie bezznaczności Komisji Wspólnot Europejskich ze względu na to, że instytucja ta bezprawnie nie wydała decyzji w przedmiocie transferu 100 pracowników Alitalii, o którym mowa była w ww. piśmie;

— obciążenie Ryanair Ltd kosztami;

— tytułem żądania ewentualnego,

— przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;

— wydanie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie domaga się uchylenia zaskarżonego wyroku z następujących powodów:

- błędnej wykładni art. 10 ust. 1 oraz art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾; jej zdaniem Sąd naruszył prawo ze względu na to, że określił kryteria w przedmiocie ustalenia, czy Komisja posiada informacje dotyczące potencjalnie bezprawnie przyznanej pomocy państwa lub też czy wniesiono do niej skargę w tym przedmiocie;
- błędu w kwalifikacji prawnej pisma Ryanair z dnia 16 czerwca 2006 r.; Sąd doszedł do wniosku, że do Komisji wniesiono skargę lub też dostarczona jej informacji w przedmiocie potencjalnie bezprawnie przyznanej pomocy państwa w postaci pisma z dnia 16 czerwca 2006 r.; zdaniem Komisji w ten sposób Sąd naruszył prawo ze względu na błędną kwalifikację tego pisma;
- naruszenia prawa przy sprawdzaniu przez Sąd, czy Komisja miała obowiązek działania dla celów art. 232 WE w związku z wymogami ustanowionymi w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 6 grudnia 2011 r. — S.C. „AUGUSTUS” S.R.L. Iași przeciwko Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit

(Sprawa C-627/11)

(2012/C 65/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: S.C. „AUGUSTUS” S.R.L. Iași

Strona pozwana: Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni rozporządzeń Rady Unii Europejskiej nr 1260/1999 ⁽¹⁾ i nr 1268/1999 ⁽²⁾ należy dokonywać w ten sposób, że działalność gospodarcza wykonywana przez beneficjentów funduszy SAPARD przyznanych w okresie poprzedzającym przystąpienie Rumunii do Unii Europejskiej musi być prowadzona z poszanowaniem wymogów przewidzianych w

celu ich przyznania, w zgodzie z zasadą efektywności gospodarczej i dochodowości dla beneficjenta, z uwzględnieniem również szczególnego kontekstu lokalnych kłesk żywiołowych, na który się powołano?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U.L 161,s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1268/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie wspólnotowych środków pomocowych na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa oraz rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym (Dz.U. L 161, s. 87).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 27 września 2011 r. w sprawie T-199/04 Gul Ahmed przeciwko Radzie Unii Europejskiej wpieranej przez Komisję Europejską wniesione w dniu 12 grudnia 2011 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-638/11 P)

(2012/C 65/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku (wyroku Sądu z dnia 27 września 2011 r. w sprawie T-199/04 w zakresie w jakim Sąd (i) stwierdził nieważność rozporządzenia (WE) nr 397/2004 ⁽¹⁾ nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Pakistanu („zaskarżonego rozporządzenia”) (ii) obciążył Radę własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w pierwszej instancji;
- oddalenie części trzeciej zarzutu piątego podniesionego na poparcie skargi;
- ponowne skierowanie sprawy do Sądu celem rozpoznania skargi w pozostałym zakresie;
- obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania poniesionymi w związku z odwołaniem; oraz
- rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie przed Sądem.